

Sygn. akt I C 1/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodnicząca: S S.R. Kinga Grzegorzcyk

Protokolant: staż. Paweł Prusiński

po rozpoznaniu w dniu 5 listopada 2018 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa M. G.

przeciwko Towarzystwu (...) w W.

o zapłatę 2000 złotych

1. zasądza od Towarzystwa (...) w W. na rzecz M. G. kwotę 1944 (tysiąc dziewięćset czterdzieści cztery) złote z ustawowymi odsetkami od dnia 28 listopada 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,
2. oddała powództwo w pozostałym zakresie,
3. zasądza od Towarzystwa (...) w W. na rzecz M. G. kwotę 3113,19 (trzy tysiące sto trzynaście 19/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu,
4. zwraca ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi na rzecz M. G. kwotę 86,81 (osiemdziesiąt sześć 81/100) złotych z kwoty zaksięgowanej pod pozycją (...)/ (...) ((...)) tytułem niewydatkowanej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego.

Sygn. akt I C 1/16

UZASADNIENIE

W dniu 28 grudnia 2015 r. M. G. wystąpił przeciwko Towarzystwu (...) w W. z pozwem o zapłatę kwot: 1900 zł tytułem częściowego zadośćuczynienia i 100 zł tytułem odszkodowania za koszty pomocy osób trzecich z ustawowymi odsetkami od tych kwot od dnia 25 listopada 2015 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu pełnomocnik powoda podniósł, że w dniu 26 maja 2015 r. doszło do wypadku komunikacyjnego, w wyniku którego powód odniósł obrażenia. W dacie zdarzenia sprawca zdarzenia posiadał ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej. W toku postępowania likwidacyjnego strona pozwana wypłaciła powodowi 2500 zł tytułem zadośćuczynienia oraz 210 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia.

[pozew k.2-5]

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda na rzecz strony pozwanej zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych, podnosząc, że powód w toku postępowania likwidacyjnego otrzymał świadczenia w wysokości adekwatnej do poniesionych krzywdy i szkody.

[odpowiedź na pozew k.36-38]

Na rozprawie w dniu 26 września 2016 r. pełnomocnik powoda sprecyzował, że kwoty 100 zł z tytułu zwrotu kosztów pomocy osób trzecich powód dochodzi za okres od dnia 27 maja do dnia 27 czerwca 2015 r.

[e-protokół rozprawy 00:03:17-00:06:03 CD k.97]

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 maja 2015 r., ok. godz. 17.00, na Rondzie (...) w Ł. miał miejsce wypadek komunikacyjny, w wyniku którego poszkodowany został M. G.. Prowadzący pojazd marki C. (...) nr rej. (...) A. F. nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu i został uderzony w lewy bok przez samochód marki V. (...) nr rej. (...), kierowany przez powoda. W chwili zdarzenia sprawca kolizji miał zawartą z pozwanym Towarzystwem (...) umowę w zakresie ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Z miejsca zdarzenia powód został przewieziony do szpitala, gdzie był diagnozowany w szpitalnej izbie przyjęć. Nie wymagał hospitalizacji. Otrzymał receptę na leki przeciwbólowe. Nie wymagał zaopatrzenia w kołnierz ani gorset ortopedyczny.

[okoliczność bezsporna]

W wyniku wypadku z dnia 26 maja 2015 r. powód doznał stłuczenia klatki piersiowej oraz skręcenia kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego z ustępującym zespołem bólowym bez objawów neurologicznych. Nie doszło u niego do uszkodzenia trwałych struktur kręgosłupa. Przedmiotowy wypadek nie spowodował u powoda trwałego ani długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. M. G. nie wymagał hospitalizacji. Nie korzystał ze zwolnienia lekarskiego, wykonywał swoją pracę. Leczenie powoda ograniczyło się do dwóch wizyt u lekarza POZ w dniach 12 czerwca 2015 r. i 1 września 2015 r., jednej wizyty w prywatnym gabinecie neurologicznym w dniu 2 lipca 2015 r. oraz jednej wizyty u ortopedy w dniu 7 lipca 2015 r. Po skierowaniu przez lekarza POZ powód odbył cykl zabiegów rehabilitacyjnych. Zalecono mu stosowanie środków przeciwbólowych. Leczenie zakończono w połowie lipca 2015 r. Cierpienia fizyczne powoda po wypadku z dnia 26 maja 2015 r. związane były z bólem kręgosłupa. Przez pierwsze dwa tygodnie były umiarkowane, a następnie zmniejszały się i przez następne cztery tygodnie były lekkie z tendencją do ustępowania. Aktualny stan zdrowia powoda jest dobry i nie wymaga on dalszego leczenia. Doznane obrażenia nie mają wpływu na stan zdrowia i funkcje życiowe powoda. Nie ograniczają też jego zdolności do pracy zarobkowej. Zgłaszane przez powoda dolegliwości subiektywne w postaci szumu usznego, zwłaszcza w prawym uchu i niedosłuchu, nie znajdują obiektywnego potwierdzenia w badaniu słuchu AT. Zgłaszane subiektywne zawroty głowy również nie znajdują obiektywnego potwierdzenia w badaniu przedmiotowym, jak również w badaniu VNG. Samo występowanie dolegliwości bólowych kręgosłupa szyjnego i odcinka lędźwiowo-krzyżowego, ograniczenie ruchomości i niewielkie wzmożenie napięcia mięśni, nie stanowiło wskazania do rehabilitacji. Zlecenie leków przeciwbólowych było wystarczające. Po wypadku powód był samodzielny w samoobsłudze. Z punktu widzenia rehabilitacji medycznej mógł wymagać pomocy osób trzecich przez dwa tygodnie w wymiarze po dwie godziny tygodniowo w czynnościach typu zakupy czy sprzątanie. Pomocy w tym zakresie udzielała mu matka. Dolegliwości bólowe kręgosłupa zgłaszane przez powoda obecnie są związane z przeciążeniami podczas pracy i codziennych czynności. Aktualne zlecenie na zabiegi fizjoterapeutyczne z sierpnia 2017 r. ma związek z chorobą zwyrodnieniową i dolegliwościami przeciążeniowymi i nie pozostaje w związku z wypadkiem z dnia 26 maja 2015 r. Przedmiotowy wypadek nie ma wpływu na rokowania dotyczące leczenia choroby zwyrodnieniowej kręgosłupa powoda. Po przedmiotowym zdarzeniu choroba zwyrodnieniowa nie uległa zaostrzeniu. Objawy, jakie miał powód po wypadku z dnia 26 maja 2015 r., były związane z odwracalnym naciągnięciem tzw. struktur miękkich podczas wypadku.

[dowód: zeznania świadka B. G. e-protokół rozprawy 00:10:3100:41:14 CD k.97, dokumentacja medyczna k.9-21, 60-61, 66-71, 78-79, 104-105, 108, 11-113, 115, 117-118, 120, 122, 124-129, 132-142, 144-148, 151, 159-166, pisemna opinia biegłego sądowego ortopedy k.179-181, pisemna opinia biegłego sądowego neurologa k.191-192, pisemna opinia biegłej sądowej laryngolog k.203-206, pisemna opinia biegłego z zakresu rehabilitacji medycznej k.218-221, pisemna opinia uzupełniająca biegłego sądowego z zakresu rehabilitacji k.235]

Przed przedmiotowym wypadkiem powód od wielu lat cierpiał na dolegliwości bólowe odcinka lędźwiowo-krzyżowego kręgosłupa. W 2006 i 2007 r. miał z tego powodu wykonywane rtg kręgosłupa. W 2009 i 2010 r. uczestniczył również w wypadkach komunikacyjnych, po których korzystał z rehabilitacji. W 2012 r. był operowany z powodu skrzywienia przegrody nosowej. W 2012 r. odbył jedną wizytę u psychiatry. Przez dwa lata grał sporadycznie z kolegami w piłkę nożną. Raz doznał urazu kręgosłupa, po którym chodził na rehabilitację oraz do lekarzy różnych specjalności. Przed 26 maja 2015 r. powód przez kilka lat chodził kilka razy w tygodniu na basen i siłownię.

[dowód: pisemna opinia biegłego sądowego neurologa k.191-192, zeznania powoda e-protokół rozprawy 00:04:31-00:11:19 CD k.247 w zw. z wyjaśnieniami informacyjnymi e-protokół rozprawy 00:41:42-00:54:46 CD k.97]

Od dnia 6 kwietnia 2015 r. powód był zatrudniony w Centrum Szkoleń BHP w Ł. na stanowisku instruktora praktycznej nauki zawodu, w pełnym wymiarze czasu pracy. Umowa o pracę uległa rozwiązaniu za wypowiedzeniem w dniu 31 marca 2016 r. Od sierpnia 2016 r. powód pracował jako taksówkarz 2-3 razy w tygodniu przez parę godzin. Czasem pracował w dzień, a czasem w nocy.

[dowód: umowa o pracę k.58, rozwiązanie umowy k.59, zakres obowiązków pracownika k.87, zeznania świadka B. G. e-protokół rozprawy 00:10:3100:41:14 CD k.97]

Obecnie powód skarży się na ból w odcinku lędźwiowym i szyjnym kręgosłupa. Trzy razy w tygodniu stara się chodzić na basen. Wykonuje też ćwiczenia w domu. Co trzy miesiące korzysta z rehabilitacji w ramach NFZ. Ostatnie zabiegi miał w maju 2018 r. Po rehabilitacji odczuwa krótkotrwałą ulgę. Powód obecnie pracuje w wypożyczalni samochodów i musi pozostawać w pozycji siedzącej. Cały czas przyjmuje leki przeciwbólowe.

[dowód: zeznania powoda e-protokół rozprawy 00:04:31-00:11:19 CD k.247 w zw. z wyjaśnieniami informacyjnymi e-protokół rozprawy 00:41:42-00:54:46 CD k.97]

Pełnomocnik powoda zgłosił szkodę stronie pozwanej pismem datowanym 29 września 2015 r., wnosząc o wypłatę na rzecz powoda kwot: 60000 zł z tytułu zadośćuczynienia, 1064 zł z tytułu zwrotu kosztów opieki i 210 zł z tytułu zwrotu kosztów leczenia. Strona pozwana otrzymała przedmiotowe pismo w dniu 28 października 2015 r.

[dowód: zgłoszenie szkody k.22 i akta szkodowe CD k.47]

Stawka jednej roboczogodziny za usługi opiekuńcze, obowiązująca w Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej w Ł. od lipca 2013 r. wynosi 11 zł w dni robocze i 22 zł w dni wolne od pracy.

[okoliczność notoryjna]

W toku postępowania likwidacyjnego strona pozwana wypłaciła powodowi zadośćuczynienie w wysokości 2500 zł oraz odszkodowanie za zwrot kosztów leczenia w wysokości 210 zł.

[okoliczność bezsporna]

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W rozpoznawanej sprawie powód dochodzi zadośćuczynienia i odszkodowania w związku z wypadkiem z dnia 26 maja 2015 r.

Okolicznością bezsporną jest fakt, że w chwili zdarzenia sprawca kolizji – A. F. posiadał ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartą z pozwanym Towarzystwem (...).

Zgodnie z art. 822 k.c. przez umowę odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Skoro A. F. jest sprawcą wypadku z dnia 26 maja 2015 r. i w

dacie zdarzenia posiadał umowę ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, zawartą ze stroną pozwaną, to pozwane Towarzystwo (...) odpowiada za skutki przedmiotowego zdarzenia.

Strona pozwana nie kwestionowała zasady swojej odpowiedzialności, a jedynie wysokość dochodzonych roszczeń.

Powód dochodził kwoty 1900 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Zgodnie z treścią przepisu art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 444 § 1 zd. 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem przez „odpowiednią sumę” należy rozumieć kwotę pieniężną, której wysokość utrzymana jest w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa oraz dostosowana jest do okoliczności konkretnego wypadku. Sąd musi uwzględnić wszystkie okoliczności danego zdarzenia, a zwłaszcza rodzaj obrażeń i rozmiar związanych z nimi cierpień fizycznych i psychicznych, stopień kalectwa, poczucie nieprzydatności, konieczność korzystania ze wsparcia bliskich. Zadośćuczynienie powinno bowiem spełniać funkcję kompensacyjną (tak m. in. Sąd Najwyższy w wyroku z 17.09.2010 r., II CSK 94/10, publ. Rzeczposp. PCD 2010/220/3 oraz w wyroku z 5.12.2006 r., II PK 102/06, publ. OSNP z 2008 r., nr 1-2, poz. 11).

W wyniku wypadku z dnia 26 maja 2015 r. powód doznał stłuczenia klatki piersiowej oraz skręcenia kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego z ustępującym zespołem bólowym bez objawów neurologicznych. Nie doszło u niego do uszkodzenia trwałych struktur kręgosłupa. W wyniku przedmiotowego wypadku powód nie doznał żadnego, chociażby długotrwałego, uszczerbku na zdrowiu. Nie wymagał hospitalizacji. Nie korzystał ze zwolnienia lekarskiego. Odbił dwie wizyty u lekarza POZ, jedną wizytę prywatną u neurologa oraz jedną wizytę u ortopedy. Po skierowaniu przez lekarza POZ odbył cykl zabiegów rehabilitacyjnych. Powód miał zalecone przyjmowanie środków przeciwbólowych. Leczenie powoda w związku z wypadkiem z dnia 26 maja 2015 r. zakończyło się w połowie lipca 2015 r. Cierpienia fizyczne powoda w związku z przedmiotowym wypadkiem związane były z bólem kręgosłupa i przez pierwsze dwa tygodnie były umiarkowane, a następnie zmniejszyły się i przez następne cztery tygodnie były lekkie z tendencją do ustępowania. Powód nie wymaga dalszego leczenia. Jego aktualny stan zdrowia jest dobry. Obrażenia doznane w wyniku wypadku z dnia 26 maja 2015 r. nie mają wpływu na stan zdrowia i funkcje życiowe powoda, nie ograniczają jego zdolności do pracy zarobkowej. Zgłaszane przez powoda szумы uszne i niedosłuch oraz zawroty głowy mają charakter subiektywny i nie znajdują potwierdzenia w obiektywnych badaniach. Po przedmiotowym wypadku powód był samodzielny w samoobsłudze, jednakże z punktu widzenia rehabilitacji medycznej mógł wymagać pomocy osób trzecich przez dwa tygodnie w wymiarze po dwie godziny tygodniowo w czynnościach typu zakupy czy sprzątanie.

Przed wypadkiem powód korzystał z siłowni oraz uczęszczał na basen. Przez dwa lata grał od czasu do czasu z kolegami w piłkę nożną.

Obecnie odczuwane przez powoda dolegliwości bólowe kręgosłupa są związane z przeciążeniami podczas pracy i codziennych czynności. Aktualne zlecenie zabiegów fizjoterapeutycznych ma związek z chorobą zwyrodnieniową i dolegliwościami przeciążeniowymi i nie pozostaje w związku z wypadkiem z dnia 26 maja 2015 r. Przebyty wypadek nie ma wpływu na rokowania dotyczące leczenia choroby zwyrodnieniowej kręgosłupa powoda, która po przedmiotowym zdarzeniu nie uległa zaostrzeniu. Objawy odczuwane przez M. G. po tym wypadku były związane z odwracalnym naciągnięciem tzw. struktur miękkich podczas wypadku.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał, że kwotą zadośćuczynienia adekwatną do rozmiaru krzywdy, jakiej powód doznał w związku z wypadkiem z dnia 26 maja 2015 r., jest kwota 4400 zł. Uwzględniając, że w toku postępowania likwidacyjnego strona pozwana wypłaciła na rzecz powoda zadośćuczynienie w wysokości 2500 zł, Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda z tytułu dalszego zadośćuczynienia kwotę 1900 zł (4400 - 2500).

Powód dochodził również zwrotu kosztów opieki osób trzecich w kwocie 100 zł.

Zgodnie z treścią art. 444 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą, także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu. Do kosztów wynikłych z uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia należą koszty opieki osób trzecich oraz poniesione koszty leczenia.

Z opinii biegłego sądowego z zakresu rehabilitacji medycznej wydanej w toku niniejszego procesu i nie kwestionowanej w tym zakresie przez strony wynika, że w związku z wypadkiem z dnia 26 maja 2015 r. powód mógł wymagać pomocy osób trzecich w czynnościach typu robienie zakupów i sprzątanie przez 2 tygodnie w wymiarze 2 godzin tygodniowo. Na podstawie okoliczności notoryjnej z innych spraw toczących się przed tutejszym Sądem o zadośćuczynienie, w których zostały złożone zaświadczenia z (...) Komitetu Pomocy (...) w Ł., Sąd ustalił wysokość stawki z tytułu opieki osób trzecich na kwotę 11 zł. W ocenie Sądu stawka ta stanowi miarodajny wskaźnik kosztów udzielenia pomocy w przeliczeniu na roboczogodzinę.

Reasumując, zasadnym było dochodzenie przez powoda zwrotu kosztów opieki w wysokości 44 zł (2×2 godziny \times 11 zł).

O odsetkach w zakresie zasądzonych należności Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c.

Powód zgłosił szkodę stronie pozwanej w piśmie datowanym 29 września 2015 r. Z akt szkodowych wynika, że zgłoszenie szkody doszło do wiadomości strony pozwanej w dniu 28 października 2015 r., a zatem żądanie zasądzenia odsetek od kwot przyznanych z tytułu zadośćuczynienia i odszkodowania jest zasadne od dnia 28 listopada 2015 r., a nie – jak wnosił powód – od 25 listopada 2015 r.

Mając powyższe na uwadze, Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 1944 zł (1900 zł z tytułu zadośćuczynienia + 44 zł z tytułu zwrotu kosztów opieki osób trzecich) z ustawowymi odsetkami od dnia 28 listopada 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty, zaś w pozostałym zakresie powództwo oddalił.

O kosztach w pkt 3 wyroku Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., statuującego zasadę odpowiedzialności stron za wynik procesu. Z uwagi na to, że powód wygrał proces praktycznie w całości (97 %), to strona pozwana zobowiązana jest do zwrotu na jego rzecz kosztów procesu w kwocie 3113,19 zł, na którą składają się: 100 zł – opłata sądowa od pozwu, 2413,19 zł – wydatkowana zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłych i 600 zł – koszty zastępstwa procesowego.

Z uwagi na to, że w toku procesu powód uiścił 2500 zł z tytułu zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłych, przy czym z zaliczki tej została wypłacona łącznie kwota 2413,19 zł, to na podstawie art. 84 ust. 1 i 2 w zw. z art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz. U. z 2018 r., poz. 300 ze zm.) Sąd w pkt 4 wyroku zwrócił ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi na rzecz powoda kwotę 86,81 zł.